

Hız. Peygamber'den (asm) altın prensipler

“İB” rumuzlu okuyucumuz: “İslâm'a yeni giren birisine İslâmiyeti özetleyecek biçimde dünyaya ve ahirete ışık tutacak tavsiyeler nelerdir?”

Söz, Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın. Buyuruyor ki: “Ey insanlar! Sözlerin en doğrusu, Allah'ın kitâbıdır. En sağlam kulp, Kelime-i Şehâdet'tir. En hayırlı millet, Hazret-i İbrâhim'in (as) milletidir. Yolların en hayırlısı, Muhammed'in (asm) yoludur. Sözlerin en değerlisi, Allah'ı zikretmektir. Kıssaların en güzeli, elinizdeki Kur'ân'dır. İşlerin en hayırlısı, farz olan amellerdir. Her şeyin en kötüsü, sonradan ortaya çıkan bid'alardır. Dâvetlerin en güzeli Peygamberlerin irşadıdır. En şerefli ölüm, şehit olarak ölmektir. Körlüğün en kötüsü, hidayete erdikten sonra tekrar sapıklığa düşmektir. İlmin en iyisi faydalanılan ilimdir. Doğru yolun en iyisi izlenilen yoldur. En kötü körlük, kalp körlüğüdür. Veren el, alan elden üstündür. Az ve yeterli olan mal, çok olup âhiretten alıkoyan servetten iyidir. En kötü mazeret, ölüm anındaki mazerettir. Pişmanlığın en kötüsü, Kıyamet günü duyulan pişmanlıktır.

“İnsanların bazısı namazı ancak vaktin sonunda kılar. Kimisi de Allah'ı nadiren hatırlar. En büyük hata, dilin çok yalan söylemesidir. En hayırlı zenginlik, gönül zenginliğidir. En iyi azık, takvadır. Hikmetin başı, Allah korkusudur. Kalpte hürmetle saklanan en hayırlı şey, kuvvetli imandır. İmânî meselelerde şüphe ve tereddüt küfürdür. Ölüler için yüksek sesle ağlamak ve dövünmek, cahiliye âdetlerindedir. Müslümanların umumî malını zimmetine geçirmek, Cehennem közlerini toplamak demektir. Altını ve gümüşü biriktirip zekâtını vermemek, insanın vücudunu Cehennem ateşiyle dağlamaktır. Gayr-i meşrû meseleleri ve küfrü konu alan şiir, şeytanın nağmelerindedir. İçki, bütün kötülüklerin kendisinde toplandığı düğümdür. Kadınlar, şeytanın tuzağıdır. Gençlik, bir çeşit deliliktir. Kazançların en kötüsü, fâizden kazanılandır. Yiyeceklerin en kötüsü, yetim malıdır. Bahtiyar, başkalarından ibret alandır. Kötü kimse, daha annesinin karnındayken Allah tarafından bilinir.

“Her birinizin nihayet gidebileceği yer birkaç metrelik topraktır. Her iş neticesiyle değerlendirilir. Amelde esas olan âkıbetidir. Habercilerin en kötüsü, yalan haber yayandır. Gelmesi kesin olan şey, yakındır. Mü’mine sövmek fâsıkların, mü’mini öldürmek ise kâfirlerin vasfıdır. Gıybetini yaparak mü’minin etini yemek, Allah’a karşı gelmektir. Mü’minin malının dokunulmazlığı, kanının dokunulmazlığı gibidir.

“Kim yemin ederek ‘Şu şöyle olacak!’ diye Allah adına hüküm verirse, Allah onu yalancı çıkarır. Kim bağışlarsa, Allah da onu bağışlar. Kim affederse, Allah da onu affeder. Kim öfkesini yutarsa, Allah onu mükâfâtlandırır. Kim musîbete sabrederse, Allah kaybettiklerinin yerini doldurur. Kim başkasını alaya alırsa, Allah onu rezil eder. Kim sabrederse, Allah sevabını kat kat verir. Kim Allah’a karşı gelirse, Allah ona azap verir.

“Allah’ım! Beni ve ümmetimi bağışla! Allah’ım! Beni ve ümmetimi bağışla! Allah’ım! Beni ve ümmetimi bağışla! Allah’tan beni ve sizi affetmesini dilerim.”¹

“Dünya câziptir ve tatlıdır. Allah onun tasarrufunu elinize verecek ve nasıl davranacağınıza bakacaktır. Dünyadan sakının! Kadınlardan sakının! Çünkü İsrail oğulları arasında çıkan ilk fitne, kadınlar yüzünden çıkmıştır.

“Dikkat edin! Âdemoğulları değişik sınıflar hâlinde yaratılmışlardır. Onlardan bir kısmı mü’min olarak doğar, mü’min olarak yaşar ve mü’min olarak ölür. Bir kısmı kâfir bir ortamda doğar, kâfir olarak yaşar ve kâfir olarak ölür. Bir kısmı mü’min olarak doğar, mü’min olarak yaşar ve kâfir olarak ölür. Bir kısmı kâfir bir ortamda doğar, kâfir olarak yaşar, mü’min olarak ölür.

“Dikkat ediniz! Öfke, insanoğlunun içinde tutuşturulan bir kordur. Öfkelenen kimsenin gözlerinin kızardığını, boyun damarlarının şiştiğini görmüyor musunuz? Biriniz öfkelenildiğini hissederse mutlaka otursun.

“Dikkat edin! İnsanların en hayırlısı geç öfkelenen, çabuk sakinleşendir. İnsanların en şerlisi çabuk öfkelenen, geç sakinleşendir. Geç öfkelenip geç sakinleşen veya erken öfkelenip erken sakinleşen kişinin bu iki hâli birbirini telâfi eder.”²

Dipnotlar:

1- Câmiü’s-Sağîr, 1/934.

2- Câmiü’s-Sağîr, 1/935.